Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDU PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE (druhá komora)

z 22. septembra 2015*

„Verejná služba — Dôchodok — Starobný dôchodok — Odchod do predčasného dôchodku bez zníženia výšky dôchodku — VVU k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku — Námietka nezákonnosti VVU — Záujem služby — Definícia — Neexistencia — Dĺžka trvania pracovnej činnosti žiadateľa — Zohľadnenie celej profesijnej kariéry v rámci inštitúcií Únie, ako aj mimo nich — Voľná úvaha inštitúcie — Zákonnosť“

Vo veci F-20/14,

ktorej predmetom je žaloba podaná podľa článku 270 ZFEÚ uplatniteľného na Zmluvu o ESAE podľa jej článku 106a,

Inge Barnett, bývalá úradníčka Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru, s bydliskom v Roskilde (Dánsko), v zastúpení: pôvodne N. Nikolajsen, avocat, neskôr S. Orlandi a T. Martin, avocats,

žalobkyňa,

proti

Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru (EHSV), v zastúpení: M. Pascua Mateo, L. Camarena Januzec a K. Gambino, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Troncoso Ferrer a F.-M. Hislaire, avocats,

žalovanému,

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU (druhá komora),

v zložení: predseda komory K. Bradley, sudcovia H. Kreppel a M. I. Rofes i Pujol (spravodajkyňa),

tajomník: P. Cullen, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. mája 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Žalobou podanou do kancelárie Súdu pre verejnú službu 10. marca 2014 navrhuje pani Barnett zrušenie rozhodnutia Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru (EHSV) z 11. júla 2013, ktorým sa vydal zoznam osôb na rok 2013, na ktoré sa vzťahuje opatrenie podľa článku 9 ods. 2 prílohy VIII

* Jazyk konania: francúzština.

Služobného poriadku úradníkov Európskej únie v znení platnom do 31. decembra 2013 (ďalej len „služobný poriadok“), v rozsahu, v akom jej toto rozhodnutie odopiera nárok na predmetné opatrenie, a rozhodnutia o zamietnutí jej sťažnosti.

Právny rámec

2 Článok 52 služobného poriadku stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 50 [služobného poriadku], úradník odchádza do dôchodku:

…

b) alebo na vlastnú žiadosť v posledný deň mesiaca, v ktorom podal žiadosť, ak má aspoň 63 rokov alebo je vo veku od 55 do 63 rokov a spĺňa požiadavky pre bezodkladnú výplatu dôchodku podľa článku 9 prílohy VIII [služobného poriadku]…

…“

3 Článok 77 služobného poriadku stanovuje:

„Úradník, ktorý ukončil aspoň 10-ročnú službu, má nárok na starobný dôchodok. Na tento dôchodok má nárok bez ohľadu na dĺžku služby, ak má viac ako 63 rokov, ak nemohol byť opätovne dosadený na svoje pracovné miesto počas obdobia zaradenia mimo činnej služby alebo ak bol prepustený zo služobných dôvodov.

…

Dôchodkový vek je 63 rokov.“

4 Článok 9 prílohy VIII služobného poriadku znie takto:

„1. Úradník, ktorý odíde zo služobného pomeru pred dosiahnutím veku 63 rokov, môže požiadať, aby jeho starobný dôchodok:

a) bol odložený do prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom dosiahne vek 63 rokov, alebo

b) bol vyplácaný okamžite pod podmienkou, že nemá menej ako 55 rokov. V tomto prípade sa starobný dôchodok zníži o čiastku vypočítanú na základe veku úradníka dosiahnutého v čase, keď začne čerpať dôchodok.

Dôchodok sa zníži o 3,5 % za každý rok pred rokom, v ktorom by úradníci získali nárok na starobný dôchodok v zmysle článku 77 Služobného poriadku. Ak rozdiel medzi vekom nadobudnutia nároku na starobný dôchodok podľa článku 77 Služobného poriadku a vekom príslušnej osoby v tom čase presiahne presný počet rokov, k zníženiu sa pripočíta ďalší rok.

2. V záujme služby môže ustanovujúci orgán na základe objektívnych kritérií a transparentných postupov, zavedených prostredníctvom všeobecných vykonávacích ustanovení, rozhodnúť, že uvedené zníženie sa neuplatní v prípade príslušných úradníkov. Celkový počet úradníkov a dočasných zamestnancov, ktorí odídu do dôchodku bez toho, aby ich dôchodok bol každý rok znížený, nepresiahne 10 % z úradníkov vo všetkých inštitúciách, ktorí odišli do dôchodku v predchádzajúcom roku. Ročné percento sa môže pohybovať od 8 % do 12 %, pokiaľ za dva roky celkovo nepresiahne

20 % a pokiaľ sa dodrží zásada rozpočtovej neutrality. [Európska komisia] predloží pred uplynutím piatich rokov Európskemu parlamentu a Rade [Európskej únie] hodnotiacu správu o vykonávaní tohto opatrenia. Ak to bude potrebné, na základe článku [336 ZFEÚ] [Európska komisia] predloží návrh, aby sa po piatich rokoch stanovila maximálna ročná percentuálna kvóta medzi 5 % až 10 % z celkového počtu všetkých úradníkov zo všetkých inštitúcií, ktorí odišli do dôchodku v predchádzajúcom roku.“

5 Rozhodnutím č. 192/09 A z 13. marca 2009 prijal predseda EHSV všeobecné vykonávacie ustanovenia (ďalej len „VVU“) v zmysle článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku (ďalej len „VVU EHSV“). VVU EHSV boli prijaté v dvoch zneniach, francúzskom a anglickom.

6 Francúzske znenie VVU EHSV stanovuje:

„…

5. Aby mali úradníci alebo dočasní zamestnanci nárok na opatrenie, musia spĺňať tieto podmienky:

— byť v aktívnom služobnom pomere v zmysle článku 36 služobného poriadku,

— dosiahnuť vek najmenej 55 rokov pred koncom kalendárneho roka, ktorého sa žiadosť týka a počas ktorého sa uplatní mechanizmus upravený v článku 9 [ods. 2] prílohy VIII [služobného poriadku],

— mať odpracovaných najmenej [pätnásť] rokov ako úradník alebo/a zamestnanec v jednej z inštitúcií alebo v jednom z orgánov [Európskej únie] v zmysle článkov 1a a 1b služobného poriadku. Ako roky služby sa zarátajú len obdobia aktívneho služobného pomeru v zmysle článku 36 služobného poriadku.

6. Aby sa určilo, ktoré žiadosti najlepšie zodpovedajú záujmu služby a na zabezpečenie úplnej transparentnosti pri zostavovaní zoznamu úradníkov, ktorí majú nárok na opatrenie, zavádza sa takýto systém prideľovania bodov:

a) V závislosti od veku… dotknutej osoby:

…

57 alebo viac rokov 1,5 bodu;

58 alebo viac rokov 2 body;

59 alebo viac rokov 2,5 bodu;

60 alebo viac rokov 3 body.

b) V závislosti od dĺžky trvania pracovnej činnosti…:

15 až 20 rokov pracovnej činnosti 0,5 bodu;

viac ako 20 rokov pracovnej činnosti 1 bod;

viac ako 21 rokov pracovnej činnosti 1,5 bodu;

viac ako 22 rokov pracovnej činnosti 2 body;

viac ako 23 rokov pracovnej činnosti 2,5 bodu;

viac ako 24 rokov pracovnej činnosti 3 body;

viac ako 25 rokov pracovnej činnosti 3,5 bodu;

viac ako 26 rokov pracovnej činnosti 4 body.

c) V závislosti od aritmetického priemeru bodov z dostupných hodnotiacich správ za obdobie [piatich] rokov končiace sa 31. decembrom roku, v ktorom sa uplatní opatrenie predčasného [dôchodku]…

do 3 bodov vrátane 0 bodov;

od viac ako 3 bodov do 3,5 bodu vrátane 1 bod;

…

od viac ako 4 bodov do 4,5 bodu vrátane 3 body;

od viac ako 4,5 bodu do 5 bodov vrátane 4 body.

Pri zostavovaní zoznamu úradníkov, ktorí majú na opatrenie nárok, zohľadní [menovací orgán] celkový súčet bodov a) + b) + c) vyplývajúci z vyššie uvedeného systému.

…

[Menovací orgán] sa od tohto poradia môže odchýliť len vo výnimočných prípadoch po vyjadrení stanoviska spoločného výboru, s ktorým sa musí poradiť v každom prípade.

7. Na základe existujúcich možností a vyššie uvedených kritérií zostaví [menovací orgán] na aktuálny rok zoznam úradníkov a zamestnancov, ktorí majú nárok na opatrenie, z hľadiska záujmu služby. Tento zoznam sa v prípade potreby doplní doplnkovým rezervným zoznamom.

Zoznamy sa zverejnia [v rámci] inštitúcie a oznámia sa uchádzačom. Záujemcovia majú [desať] pracovných dní na to, aby sa prípadne vzdali svojho nároku. Pokiaľ sa vzdajú nároku uchádzači uvedení v hlavnom zozname, použije sa doplnkový rezervný zoznam.

…“

7 V poznámke pod čiarou k bodu 6 písm. b) VVU EHSV sa uvádza, že „dĺžka trvania pracovnej činnosti“ zodpovedá „skutočným a riadne zdokladovaným obdobiam pracovnej činnosti vypočítaným k 31. [decembru] roku, v ktorom sa uplatní opatrenie predčasného [dôchodku]“.

8 Anglické znenie bodu 6 VVU EHSV stanovuje:

„In order to identify which applications best serve the interests of the service and to ensure complete transparency in the drawing up of the list of officials who can benefit from the facility, a following points system shall be established based on the following criteria:

…

b) Length of employment…

…“

9 Európsky parlament, Rada Európskej únie, Európska komisia, Súdny dvor Európskej únie a Dvor audítorov Európskej únie prijali svoje VVU k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku 6. októbra, 29. apríla, 28. apríla, 20. októbra a 21. decembra 2004.

10 Pokiaľ ide o VVU k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, ktoré prijal Parlament (ďalej len „VVU Parlamentu“), ich článok 5 nazvaný „Posúdenie žiadosti [generálnym riaditeľstvom] pre personál a príslušným útvarom alebo politickou skupinou“ stanovuje:

„…

4. Za prednostnú z hľadiska záujmu služby sa považuje žiadosť úradníka, na ktorého sa vzťahujú reorganizačné opatrenia prijaté inštitúciou: zrušenie úloh plnených úradníkom v dôsledku prebiehajúcich reorganizačných opatrení, pokiaľ nebola zistená nijaká nová úloha prislúchajúca dotknutej osobe alebo sa taká úloha v blízkej budúcnosti nepredpokladá.

5. Útvar pri určovaní prednostných skupín… ako aj poradia priority každej z nich zoberie do úvahy aj… počet rokov, ktoré uchádzač odpracoval v Európskom parlamente, ako aj jeho vek.

…“

11 Článok 6 VVU Parlamentu nazvaný „Výberové konanie vedené [generálnym riaditeľstvom] pre personál“ v odseku 2 stanovuje:

„[Zoznam úradníkov a dočasných zamestnancov, ktorým generálny riaditeľ generálneho riaditeľstva pre personál navrhuje priznať nárok na predčasný dôchodok,] zohľadňuje:

…

b) záujem služby najmä vzhľadom na potrebu obnovy schopností v rámci Parlamentu…;

…“

12 Pokiaľ ide o VVU k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, ktoré prijala Rada (ďalej len „VVU Rady“), ich článok 5 stanovuje:

„1. Pojem záujem služby sa posudzuje vzhľadom na okolnosti a rozličné faktory, medzi ktoré patria:

— potreby v oblasti štrukturálneho prerozdelenia určitých útvarov;

— potreby v oblasti obnovy alebo zmeny smerovania schopností požadovaných v rámci generálneho sekretariátu Rady v závislosti od nových úloh, ktoré sú mu zverené, ako aj obmedzení súvisiacich s rozširovaním.

2. [Menovací orgán] v primeranej lehote požiada spoločný výbor o vydanie stanoviska k objektívnym a konkrétnym kritériám na uplatňovanie odseku 1 počas sledovaného roka. Spoločný výbor vydá stanovisko do [pätnástich] pracovných dní od podania žiadosti.“

13 Menovací orgán Rady (ďalej len „menovací orgán“) po porade so spoločným výborom v súlade s článkom 5 ods. 2 VVU Rady v súvislosti s uplatnením kritéria záujmu služby stanoveného v odseku 1 uvedeného článku stanovil na rok 2004 tieto kritériá, o ktorých boli zamestnanci informovaní prostredníctvom oznámenia zamestnancom č. 105/04 z 15. júla 2004:

„a) záujem služby v súlade s článkom 5 VVU [Rady], ktorý sa posudzuje najmä vzhľadom na:

— potreby v oblasti štrukturálnej reorganizácie určitých útvarov,

— potreby v oblasti obnovy alebo zmeny smerovania schopností požadovaných v rámci generálneho sekretariátu Rady v závislosti od nových úloh, ktoré sú mu zverené, ako aj obmedzení súvisiacich s rozširovaním,

[50 bodov];

b) skutočný počet rokov služby pre Európske spoločenstvá,

[25 bodov];

c) zásluhy úradníka z hľadiska jeho výkonov v inštitúcii a v celej profesijnej kariére,

[25 bodov].“

14 Pokiaľ ide o VVU k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, ktoré prijala Komisia (ďalej len „VVU Komisie“), ich článok 5 nazvaný „Posúdenie žiadosti útvarmi Komisie“ stanovuje:

„…

2. Každý útvar alebo generálne riaditeľstvo každoročne vypracuje zoznam uchádzačov na základe kritérií stanovených v odsekoch 4, 5, 6 a 7.

Oprávnení uchádzači sa zaradia do troch prednostných skupín podľa toto, či sa záujem služby považuje v predmetnej veci za vysoký, nízky alebo žiadny…

…

4. Vychádza sa z toho, že dodržanie nasledujúcich kritérií týkajúcich sa úloh úradníka dáva jeho žiadosti určitý stupeň priority z hľadiska záujmu služby:

a) Kritériá súvisiace s reorganizačnými opatreniami:

i) zrušenie úloh plnených úradníkom v dôsledku prebiehajúcich reorganizačných opatrení, pokiaľ nebola zistená nijaká nová úloha prislúchajúca dotknutej osobe alebo sa taká úloha v blízkej budúcnosti nepredpokladá;

ii) prebiehajúce uplatňovanie reorganizačných opatrení alebo prerozdelenie dotýkajúce sa uchádzača, ktorému je ťažké nájsť nové zaradenie vzhľadom na povahu jeho schopností;

iii) nedávne reorganizačné opatrenia alebo prerozdelenie dotýkajúce sa uchádzača, z ktorého preňho vyplýva pridelenie nových úloh, ktoré sa nejavia ako vhodné pre jeho schopnosti;

iv) pravdepodobnosť uplatnenia reorganizačných opatrení alebo prerozdelenia, ktoré sa uchádzača dotkne v blízkej budúcnosti, najmä ak hrozí, že úlohy dotknutej osoby budú postupne zrušené, zásadne zmenené alebo sa už nebudú považovať za prioritný cieľ jeho generálneho riaditeľstva alebo útvaru, a jeho nové zaradenie môže byť zložité vzhľadom na povahu jeho schopností;

v) uchádzač zastáva citlivé pracovné miesto a v najbližších dvanástich mesiacoch by musel plniť nové funkcie, pre ktoré nebolo zistené nijaké vhodné pracovné miesto a nie je pravdepodobné, že sa také miesto nájde v uvedenej lehote.

b) Kritériá súvisiace so schopnosťami uchádzača:

— pokiaľ nové požiadavky spojené s pracovným miestom už nezodpovedajú spôsobilosti a schopnostiam uchádzača a jeho nové zaradenie môže byť zložité.

…

6. Útvar môže pri určovaní prednostných skupín podľa odseku 2 a poradia priority každej z nich zohľadniť aj… počet rokov odpracovaných uchádzačom pre Komisiu a/alebo jeho pozitívny prínos pre prácu útvaru a/alebo Komisie.

…“

15 Pokiaľ ide o VVU k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, ktoré prijal Súdny dvor (ďalej len „VVU Súdneho dvora“), ich článok 5 druhý odsek stanovuje:

„V lehote [pätnástich] pracovných dní od podania žiadosti predloží spoločný výbor menovaciemu orgánu zoznam úradníkov a dočasných zamestnancov, ktorí podľa jeho názoru majú vzhľadom na záujem služby nárok na opatrenie, pričom tento zoznam je zostavený podľa poradia priority. Pri zostavovaní zoznamu sa zohľadnia najmä tieto objektívne kritériá:

— profesijná situácia dotknutej osoby okrem iného v nadväznosti na reorganizačné opatrenia útvaru,

— vek,

— počet odpracovaných rokov,

…“

16 Pokiaľ ide o VVU k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, ktoré prijal Dvor audítorov (ďalej len „VVU Dvora audítorov“), ich článok 5 znie takto:

„…

V lehote [pätnástich] pracovných dní od podania žiadosti predloží spoločný výbor menovaciemu orgánu zoznam úradníkov a dočasných zamestnancov, ktorí podľa jeho názoru majú vzhľadom na záujem služby nárok na opatrenie. Pri zostavovaní zoznamu sa zohľadnia najmä objektívne kritériá, ktoré sú uvedené nižšie podľa poradia priority:

— profesijná situácia dotknutej osoby okrem iného v nadväznosti na reorganizačné opatrenia útvaru,

— prínos dotknutej osoby k fungovaniu inštitúcie,

— vek,

— počet rokov služby pre Európske spoločenstvá,

— osobná alebo rodinná situácia dotknutej osoby.

…“

Skutkové okolnosti

17 Žalobkyňa vstúpila do služieb EHSV 1. marca 1982 ako dočasná zamestnankyňa. Následne bola 1. júna 1982 prijatá ako úradníčka v skúšobnej lehote a 1. decembra 1982 bola vymenovaná do stálej služby.

18 Oznámením zamestnancom z 18. marca 2013 (ďalej len „oznámenie z 18. marca 2013“), ktoré bolo uverejnené vo francúzštine a angličtine, boli zamestnanci EHSV vyzvaní, aby prejavili prípadný záujem o možnosť odchodu do predčasného dôchodku bez zníženia výšky dôchodku predložením žiadostí najneskôr k 7. aprílu 2013. Vo vyššie uvedenom oznámení bolo uvedené, že počet osôb s nárokom na opatrenie bol na rok 2013 stanovený na dve osoby.

19 Osem úradníkov EHSV vrátane žalobkyne podalo žiadosť v určenej lehote.

20 Rozhodnutím z 11. júla 2013 stanovil menovací orgán EHSV zoznam dvoch osôb, ktoré mali v roku 2013 nárok na opatrenie upravené v článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, konkrétne pani X a pani Y.

21 Listom zo 14. augusta 2013 podala žalobkyňa podľa článku 90 ods. 2 služobného poriadku sťažnosť voči rozhodnutiu z 11. júla 2013, ktorým menovací orgán EHSV stanovil na rok 2013 zoznam dvoch osôb s nárokom na predčasný dôchodok bez zníženia výšky dôchodku, vzhľadom na to, že jej meno v zozname nefigurovalo, čím došlo k zamietnutiu jej žiadosti podanej 19. marca 2013 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

22 Rozhodnutím menovacieho orgánu EHSV z 9. decembra 2013 bola jej sťažnosť zamietnutá (ďalej len „rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti“). K rozhodnutiu boli pripojené dve tabuľky, z ktorých v prvej bol uvedený počet bodov pridelených podľa bodu 6 písm. a), b) a c) VVU EHSV pani X, pani Y a žalobkyni, ako aj celkový počet pridelených bodov, t. j. 9,5 bodu, 9,5 bodu a 8,5 bodu, a v druhej bolo uvedené poradie uchádzačov, pričom podľa tejto tabuľky obsadila žalobkyňa tretie miesto za pani X a pani Y.

23 Žalobkyňa odišla na vlastnú žiadosť do dôchodku k 1. januáru 2014, v dôsledku čoho došlo k zníženiu výšky jej dôchodku.

Návrhy účastníkov konania a konanie

24 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd pre verejnú službu:

„[–] … zrušil rozhodnutie, ktorým [jej] EHSV odoprel na rok 2013 nárok… na uplatnenie článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku…, … v podobe, v akej bolo toto zamietavé rozhodnutie konkretizované [rozhodnutím z 11. júla 2013, ktorým bol stanovený zoznam dvoch osôb majúcich v roku 2013 nárok na predčasný dôchodok bez zníženia výšky dôchodku a rozhodnutím o zamietnutí sťažnosti]…,

[–] … zaviazal [EHSV] na náhradu trov konania.“

25 EHSV navrhuje, aby Súd pre verejnú službu:

— vyhlásil žalobu za prípustnú, ale nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

26 Listom kancelárie súdu zo 6. marca 2015 bol EHSV vyzvaný na vykonanie opatrení na zabezpečenie priebehu konania, pričom tejto výzve náležite vyhovel.

27 Rovnako listami kancelárie súdu zo 6. marca 2015 boli Parlament, Rada, Komisia, Súdny dvor a Dvor audítorov vyzvaní na predloženie dôkazných prostriedkov, najmä na predloženie VVU k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, ktoré prijali menovacie orgány jednotlivých inštitúcií. Tieto inštitúcie výzve náležite vyhoveli.

Právny stav

O predmete žaloby

28 Prvým žalobným návrhom žalobkyňa okrem zrušenia napadnutého rozhodnutia navrhuje zrušenie rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti.

29 Treba pripomenúť, že účinkom návrhov na zrušenie formálne smerujúcim proti zamietnutiu sťažnosti je to, že Súd pre verejnú službu prejedná akt, voči ktorému bola sťažnosť podaná, pokiaľ ako také nemajú samostatný obsah (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. januára 1989, Vainker/Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, bod 8, a z 15. septembra 2011, Munch/ÚHVT, F-6/10, EU:F:2011:139, bod 25).

30 V prejednávanej veci Súd pre verejnú službu konštatuje, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje dôvody, pre ktoré žalobkyni nebol uznaný nárok na opatrenie upravené v článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, a že zoznam úradníkov, ktorým bol uznaný nárok na vyššie uvedené opatrenie, sa žalobkyne týka len nepriamo v tom zmysle, že v ňom nefiguruje. Rozhodnutím o zamietnutí sťažnosti však bolo napadnuté rozhodnutie potvrdené a doplnené v tom zmysle, že sú v ňom uvedené jednak dôvody rozhodnutia zaradiť pani X a pani Y do zoznamu úradníkov s nárokom na opatrenie a jednak dôvody rozhodnutia vylúčiť z neho žalobkyňu.

31 Za týchto okolností treba v skutočnosti preskúmať zákonnosť pôvodného aktu spôsobujúceho ujmu s prihliadnutím na odôvodnenie obsiahnuté v rozhodnutí o zamietnutí sťažnosti, keďže toto odôvodnenie sa považuje za zhodné s týmto aktom (rozsudok z 9. decembra 2009, Komisia/Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, body 58 a 59 a tam citovaná judikatúra).

32 Z toho vyplýva, že návrhy na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti nemajú samostatný obsah a na žalobu je potrebné nazerať tak, že smeruje proti napadnutému rozhodnutiu, ktorého odôvodnenie je spresnené v rozhodnutí o zamietnutí sťažnosti.

O veci samej

33 Žalobkyňa uvádza na podporu svojej žaloby dva žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod uvádzaný ako primárny je založený na nesprávnom právnom posúdení pri výklade bodu 6 písm. b) VVU EHSV. Druhý žalobný dôvod uvádzaný ako subsidiárny pre prípad, že by Súd pre verejnú službu zamietol prvý žalobný dôvod, je založený na námietke nezákonnosti bodu 6 písm. b) VVU EHSV.

O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení pri výklade bodu 6 písm. b) VVU EHSV, ktorý sa uvádza ako primárny

– Tvrdenia účastníkov konania

34 Žalobkyňa predovšetkým tvrdí, že rozdiel medzi počtom bodov pridelených pani X a pani Y a počtom bodov, ktoré boli pridelené jej, vyplýva z nesprávneho výkladu bodu 6 písm. b) VVU EHSV, ktorého sa dopustil EHSV. Pri prideľovaní bodov na základe kritéria dĺžky trvania pracovnej činnosti upraveného v tomto ustanovení totiž EHSV zobral do úvahy celú pracovnú činnosť pani X a pani Y, ktorú vykonávali jednak v rámci inštitúcií Únie a jednak mimo nich, hoci mali byť zohľadnené len roky služby pre Úniu. Keby EHSV správne vykladal vyššie uvedený bod 6 písm. b), žalobkyňa by sa umiestnila na prvom mieste, lebo začala svoju profesijnú kariéru v rámci inštitúcií Únie niekoľko rokov pred pani X a pani Y.

35 Na podporu prvého žalobného dôvodu uvádza žalobkyňa niekoľko tvrdení. Po prvé tvrdí, že body 5 a 6 VVU EHSV treba vykladať vo vzájomnej nadväznosti a že sa oba nevyhnutne týkajú rokov služby pre inštitúcie alebo orgány Únie.

36 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že výklad presadzovaný EHSV, podľa ktorého výrazy „durée de l'activité professionnelle“ (dĺžka trvania pracovnej činnosti) a „length of employment“ použité vo francúzskom a anglickom znení bodu 6 písm. b) VVU EHSV oba odkazujú na všetku pracovnú činnosť uchádzačov o predčasný dôchodok bez zníženia výšky dôchodku vykonávanú počas celého ich života, prakticky znemožňuje použitie celej stupnice bodov upravenej v tomto ustanovení, lebo by takmer nevyhnutne viedol k tomu, že by každý uchádzač získal maximálny počet bodov stanovený pre toto kritérium.

37 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že výraz „length of employment“ použitý v anglickom znení bodu 6 písm. b) VVU EHSV svedčí o tom, že ide len o službu, ktorú žiadatelia o predčasný dôchodok bez zníženia výšky dôchodku vykonávali v rámci inštitúcií Únie. V anglickom znení oznámenia z 18. marca 2013 je okrem toho použitý výraz „length of service“ tam, kde je vo francúzskom znení použité slovné spojenie „durée de l'activité professionnelle“ (dĺžka trvania pracovnej činnosti), čo ešte viac preukazuje, že EHSV mal zobrať do úvahy len roky odpracované v rámci inštitúcií Únie.

38 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že výklad bodu 6 písm. b) VVU EHSV, ktorý presadzuje EHSV, môže viesť k tomu, že roky pracovnej činnosti mimo inštitúcií Únie sa zohľadnia rovnako ako roky odpracované v rámci týchto inštitúcií, aj keď by išlo o obmedzený týždenný pracovný čas. Taká situácia by však mohla viesť k porušeniu zásady rovnosti zaobchádzania, lebo by umožňovala „získanie výhody v podobe dodatočných nárokov na dôchodok za tú istú dobu zamestnania“.

39 Po piate a nakoniec sa žalobkyňa domnieva, že vzhľadom na nesúlad medzi dvoma jazykovými zneniami VVU EHSV treba bod 6 písm. b) týchto VVU vykladať v závislosti od všeobecnej systematiky a účelu právnej úpravy, ktorej súčasťou je toto ustanovenie. Nie je teda nijaký dôvod domnievať sa, že EHSV mal v úmysle pripísať rovnakú váhu pracovným skúsenostiam nadobudnutým mimo inštitúcií Únie a službe v rámci týchto inštitúcií. Naopak, zdá sa byť pravdepodobnejšie, že EHSV chcel zvýhodniť úradníkov, ktorí väčšiu časť svojho pracovného života venovali službe v ňom alebo službe v inštitúciách Únie, voči úradníkom, ktorí pracovali v inštitúciách Únie kratšie. Také kritérium napokon uplatňuje Parlament, Rada a Súdny dvor.

40 EHSV po prvé uvádza, že znenie bodov 5 a 6 jeho VVU je rozdielne úmyselne. Bod 5 VVU EHSV tak stanovuje, že žiadateľ o opatrenie upravené v článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku musí mať pätnásť „odslúžených… rokov“ ako úradník alebo zamestnanec Únie, zatiaľ čo v bode 6 písm. b) jeho VVU je úmyselne použitý výraz „pracovná činnosť“, ktorým sa v služobnom poriadku mnohokrát odkazuje na rozličné pracovné činnosti vykonávané dotknutým úradníkom alebo zamestnancom mimo inštitúcií Únie.

41 Po druhé EHSV uvádza, že pôsobnosť bodov 5 a 6 VVU EHSV je rozdielna. Cieľom bodu 5 VVU EHSV je tak vymedziť kritériá oprávnenosti, ktoré musia splniť žiadatelia o predčasný dôchodok bez zníženia výšky dôchodku, zatiaľ čo bod 6 týchto VVU má stanoviť kritériá výberu umožňujúce rozhodnúť o prijatých žiadostiach.

42 Po tretie EHSV tvrdí, že stanovisko žalobkyne vedie k porušeniu zásady rovnosti zaobchádzania, lebo vedie k zvýhodneniu úradníkov a zamestnancov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi zakladajúcich členských štátov alebo krajín, ktoré vstúpili do Únie veľmi skoro.

43 Po štvrté sa EHSV domnieva, že poznámka pod čiarou č. 4 k bodu 6 písm. b) VVU EHSV (pozri bod 7 tohto rozsudku) je dôkazom toho, že pri uplatňovaní tohto ustanovenia je možné zohľadniť všetky pracovné činnosti vykonávané uchádzačom vrátane tých, ktoré vykonával mimo inštitúcií Únie. Vzhľadom na to, že táto poznámka pod čiarou odkazuje na „skutočné a riadne zdokladované obdobia pracovnej činnosti“, sa totiž môže týkať len pracovných skúseností nadobudnutých mimo inštitúcií Únie, keďže profesijnú kariéru úradníka v rámci Únie netreba inštitúcii dokladovať, lebo vlastní všetky potrebné doklady o tejto kariére.

44 Po piate EHSV poukazuje na to, že výraz „durée de l’activité professionnelle“ (dĺžka trvania pracovnej činnosti) vo francúzskom znení i výraz „length of employment“ v zodpovedajúcom anglickom znení bodu 6 písm. b) jeho VVU podporujú názor, podľa ktorého možno zohľadniť všetky pracovné skúsenosti uchádzača vrátane pracovnej činnosti, ktorú vykonával mimo inštitúcií Únie. Čo sa týka anglického znenia oznámenia z 18. marca 2013, výraz „length of service“ je použitý tam, kde je vo francúzskom znení uvedený výraz „durée de l’activité professionnelle“ (dĺžka trvania pracovnej činnosti), v dôsledku vecnej chyby. V každom prípade taká vecná chyba v oznámení personálu nemôže vyvolať nijaké pochybnosti, lebo jediným platným znením je znenie bodu 6 písm. b) VVU EHSV vo francúzštine i v angličtine.

45 Po šieste EHSV popiera, že jeho výklad bodu 6 písm. b) VVU EHSV by mohol spôsobiť porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, lebo predmetné opatrenie neumožňuje priznať dodatočné dôchodkové práva úradníkovi, ktorý strávil pracovnú minulosť mimo inštitúcií Únie, ale umožňuje len to, aby odišiel do predčasného dôchodku bez zníženia výšky dôchodku.

46 Po siedme a nakoniec EHSV s poukázaním na ustálenú judikatúru Súdneho dvora k tejto otázke uvádza, že francúzske a anglické znenie VVU EHSV nie je nesúhlasné a že všeobecná systematika a účel VVU EHSV v každom prípade preukazujú, že práve jeho výklad ich bodu 6 písm. b) je správny.

– Posúdenie Súdom pre verejnú službu

47 Z dvoch tabuliek priložených k rozhodnutiu o zamietnutí sťažnosti vyplýva, že pani X a pani Y sa obe rovnako umiestnili na prvom mieste, pričom každá z nich mala priemernú známku 4,30 a celkový súčet 9,5 bodu, z toho 2,5 bodu za to, že dosiahli vek 59 rokov k 31. decembru 2013, 4 body za trvanie pracovnej činnosti v dĺžke 33 a 26 rokov a 3 body za hodnotiace správy. Žalobkyňa sa umiestnila hneď za pani X a pani Y na treťom mieste s priemernou známkou 4,50 a celkovým súčtom 8,5 bodu, z toho 1,5 bodu za to, že dosiahla vek 57 rokov k 31. decembru 2013, 4 body za trvanie pracovnej činnosti v dĺžke 31 rokov a 3 body za hodnotiace správy.

48 Zo spisu ďalej vyplýva, že pani X i pani Y začali svoju profesijnú kariéru v rámci inštitúcií Únie v roku 1991. Keďže odišli do dôchodku v roku 2013, obe teda pracovali v inštitúciách Únie v každom prípade 22 rokov a o niečo menej ako 23 rokov. Pokiaľ ide o žalobkyňu, je nesporné, že v EHSV pracovala 31 rokov.

49 Pri určovaní počtu bodov, ktoré sa majú prideliť za kritérium týkajúce sa dĺžky trvania pracovnej činnosti pani X a pani Y, t. j. 33 rokov a 26 rokov, teda EHSV pripočítal roky ich pracovnej činnosti mimo inštitúcií Únie k rokom ich služby v rámci nich, v tomto prípade o niečo menej ako 23 rokov a v každom prípade viac ako 22 rokov. Keby však EHSV zobral do úvahy len roky ich služby pre Úniu, pani X a pani Y by obe získali za toto kritérium len 2 body, v dôsledku čoho by celkový súčet ich bodov dosiahol 7,5 bodu a žalobkyňa by sa umiestnila na prvom mieste.

50 Treba teda nájsť odpoveď na otázku, či EHSV mohol pri výpočte dĺžky trvania pracovnej činnosti uchádzačov podľa bodu 6 písm. b) VVU EHSV zohľadniť všetky pracovné skúsenosti uchádzačov nadobudnuté v rámci inštitúcií Únie i mimo nich alebo mal zobrať do úvahy výhradne roky služby pre Úniu.

51 Súd pre verejnú službu v tomto smere na jednej strane konštatuje, že je síce pravda, že vo francúzskom znení oznámenia z 18. marca 2013 je použitý výraz „durée de l'activité professionnelle“ (dĺžka trvania pracovnej činnosti) tam, kde je v anglickom znení použitý výraz „length of service“, t. j. dĺžka trvania rokov služby. Tento jazykový nesúlad však nezakladá nijaké právo v prospech žalobkyne, keďže oznámenie z 18. marca 2013 je opatrením na vykonávanie VVU EHSV, a teda ustanovením nižšieho stupňa ako VVU EHSV. Na druhej strane Súd pre verejnú službu konštatuje, že výrazy „durée de l'activité professionnelle“ (dĺžka trvania pracovnej činnosti) a „length of employment“ uvedené vo francúzskom a anglickom znení bodu 6 písm. b) VVU EHSV nie sú nesúhlasné, ale ich znenie neumožňuje poskytnúť jasnú odpoveď na otázku uvedenú v predchádzajúcom bode. Je teda potrebný teleologický a kontextový výklad bodu 6 písm. b) VVU EHSV.

52 Taký výklad bodu 6 písm. b) VVU EHSV musí byť zlučiteľný s nadradenými normami a v prvom rade s článkom 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. septembra 2006, De Soeten/Rada, F-86/05, EU:F:2006:87, bod 42 a tam citovanú judikatúru), v dôsledku čoho musí Súd pre verejnú službu po prvé preskúmať *ratio legis* posledného uvedeného ustanovenia.

53 V tomto smere Súd pre verejnú službu poukazuje na to, že dva dokumenty vypracované v rámci *travaux préparatoires* k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, ktoré Rada predložila ako dôkazné prostriedky, obsahujú informácie o účele tohto ustanovenia. Podľa dokumentu č. 9522/03 predsedníctva Rady z 19. mája 2003, ktorý obsahuje návrh predsedníctva Rady na prepracovanie služobného poriadku adresovaný Rade, je cieľom predmetného ustanovenia „zjednodušiť riadenie ľudských zdrojov najmä v rámci malých inštitúcií“. Podľa dokumentu č. 12957/03 predsedníctva Rady z 26. septembra 2003 o schválení výsledkov konzultačného výboru v rámci prepracovania služobného poriadku, ktorý bol adresovaný výboru stálych zástupcov, má uvedené ustanovenie „zabezpečiť inštitúciám primeranú flexibilitu najmä v súvislosti s procesom rozširovania [Únie]“. Súd pre verejnú službu poukazuje na to, že následne bolo prijaté odôvodnenie 33 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 z 22. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa Služobný poriadok úradníkov Európskych spoločenstiev a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev (Ú. v. EÚ L 124, s. 1; Mim. vyd. 01/002, s. 130), ktoré stanovuje, že „cieľom [odchodu do predčasného dôchodku] by malo byť uľahčenie personálneho riadenia, najmä v menších inštitúciách“.

54 Súd pre verejnú službu sa domnieva, že *ratio legis* článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku spočíva v uľahčení riadenia ľudských zdrojov v rámci inštitúcií Únie prostredníctvom priznania predčasného dôchodku bez zníženia výšky dôchodku. Cieľom tohto ustanovenia teda nie je zvýhodniť úradníkov alebo zamestnancov, ktorí na konci svojej profesijnej kariéry preukážu vyšší počet rokov služby v inštitúciách Únie, voči tým, ktorí preukážu nižší počet rokov služby v inštitúciách Únie v dôsledku toho, že ich kariéra prebiehala mimo týchto inštitúcií vo väčšej miere než v prípade prvých uvedených.

55 Po druhé treba poukázať na to, že podľa článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku možno nárok na predčasný dôchodok bez zníženia výšky dôchodku priznať len „v záujme služby“. V tomto smere Súd pre verejnú službu rozhodol, že záujem služby je potrebné posudzovať na základe

objektívnych kritérií a transparentných postupov stanovených vo VVU a že normotvorca mal v úmysle stanoviť rámec pre právomoc voľnej úvahy administratívy, pokiaľ ide o záujem služby. Ďalej rozhodol, že význam služobnej výhody a záruky, ktoré normotvorca pripojil k jej priznaniu, sú dôvodom na to, aby súd Únie podrobne preskúmal posúdenie záujmu služby zo strany menovacieho orgánu na základe kritérií vymedzených samotnými inštitúciami (rozsudok z 12. septembra 2006, De Soeten/Rada, F-86/05, EU:F:2006:87, bod 48). Každá inštitúcia Únie prijme prostredníctvom VVU svoju definíciu záujmu služby, ktorý odôvodňuje priznanie predčasného dôchodku bez zníženia výšky dôchodku.

56 Z článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku ďalej vyplýva, že normotvorca mal v úmysle ponechať menovacím orgánom jednotlivých inštitúcií Únie právomoc voľnej úvahy, čo sa týka kritérií používaných pri výbere úradníkov a zamestnancov, ktorým sa prizná nárok na predčasný dôchodok bez zníženia výšky dôchodku, pokiaľ sú tieto kritériá objektívne a vopred stanovené. Vyššie uvedené ustanovenie si teda nevyžaduje, aby všetky inštitúcie Únie prijali spoločné kritériá výberu uchádzačov. Ako správne uvádza EHSV, keby to mal normotvorca v úmysle, mohol inštitúciám uložiť povinnosť prijať ich spoločnou dohodou alebo ich mohol stanoviť priamo v služobnom poriadku, čo však neurobil. Keďže neexistuje ani všeobecná zásada práva, na základe ktorej by všetky inštitúcie Únie museli prijať rovnaké kritériá pri prijímaní svojich VVU k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, treba konštatovať, že každá z inštitúcií Únie mohla vo svojich VVU slobodne vymedziť záujem služby odôvodňujúci priznanie predčasného dôchodku bez zníženia výšky dôchodku a stanoviť objektívne kritériá, ktoré považovala za vhodné na rozhodovanie o žiadostiach o toto opatrenie.

57 V dôsledku toho keďže článok 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku inštitúciám neukladá povinnosť považovať počet odpracovaných rokov služby v rámci inštitúcií Únie za objektívne kritérium na rozhodovanie o žiadostiach o predčasný dôchodok bez zníženia výšky dôchodku, ale zároveň nezakazuje, aby inštitúcie pri výbere uchádzačov použili toto kritérium, nie je vylúčené, aby sa niektorá inštitúcia rozhodla použiť svoju voľnú úvahu tak, že vo svojich VVU k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku stanoví okrem iných kritérií aj počet odpracovaných rokov služby pre Úniu. Taká voľba teda znamená uprednostnenie úradníkov, ktorí strávili viac rokov v službách inštitúcií Únie, lebo im zabezpečí lepšiu pozíciu v zozname poradia žiadateľov o priznanie opatrenia stanoveného v článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku než ich kolegom, ktorých profesijná kariéra prebehla v rámci inštitúcií Únie v menšej miere.

58 Ako napokon vyplýva z bodov 9 až 16 tohto rozsudku, práve taká bola voľba Parlamentu, Rady, Komisie, Súdneho dvora a Dvora audítorov. Pokiaľ totiž ide o Parlament a Komisiu, článok 5 ods. 5 VVU Parlamentu i článok 5 ods. 6 VVU Komisie stanovuje, že dosiahnutý počet odpracovaných rokov služby v dotknutej inštitúcii predstavuje jedno z kritérií, ktoré treba zohľadniť pri výbere uchádzačov. Pokiaľ ide o Radu a Dvor audítorov, z bodu 3 oznámenia Rady personálu č. 105/04 a z článku 5 VVU Dvora audítorov vyplýva, že sa zohľadňuje počet rokov služby v ktorejkoľvek inštitúcii Únie. Čo sa týka Súdneho dvora, článok 5 VVU Súdneho dvora stanovuje, že „počet odpracovaných rokov“ je jedným z objektívnych kritérií. Na otázku Súdu pre verejnú službu položenú v rámci dokazovania Súdny dvor uviedol, že tento pojem nezahŕňa len doby služby úradníka na Súdnom dvore, ale aj doby služby v ďalších inštitúciách Únie.

59 Keďže voľba inštitúcií uvedených v predchádzajúcom bode nie je pre EHSV vôbec záväzná, mal právo použiť svoju právomoc voľnej úvahy a stanoviť vo svojich VVU k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku ako objektívne kritérium na výber uchádzačov dĺžku trvania celej pracovnej činnosti a neobmedziť sa len na pracovnú činnosť vykonávanú v rámci inštitúcií Únie.

60 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné odpovedať kladne na otázku, či EHSV mohol na účely výpočtu dĺžky trvania pracovnej činnosti podľa bodu 6 písm. b) VVU EHSV zohľadniť všetky pracovné skúsenosti uchádzačov nadobudnuté ako v rámci inštitúcií Únie, tak aj mimo nich.

61 Ďalej treba uviesť, že tento záver nemôže byť vyvrátený tvrdením žalobkyne, podľa ktorého by taký výklad bodu 6 písm. b) VVU EHSV mohol viesť k porušeniu zásady rovnosti zaobchádzania v tom zmysle, že vybratým uchádzačom, ktorí vykonávali pracovnú činnosť aj mimo inštitúcií Únie, by boli priznané „dodatočné práva na dôchodok za tú istú dobu zamestnania“.

62 Totiž vzhľadom na to, že práva na dôchodok sa počítajú na základe rokov služby v inštitúciách Únie, prípadne na základe prevedených vnútroštátnych dôchodkových práv, úradník, ktorý môže preukázať pracovnú činnosť vykonávanú mimo inštitúcií Únie, priznaním predčasného dôchodku bez zníženia výšky dôchodku nezískava dodatočné práva na dôchodok v porovnaní s úradníkom, ktorému je tiež priznaný predčasný dôchodok bez zníženia výšky dôchodku, ale všetky pracovné skúsenosti získal v rámci inštitúcií Únie.

63 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné prvý žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný. Následne treba rozhodnúť o subsidiárnom žalobnom dôvode, ktorý žalobkyňa uvádza.

O druhom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti bodu 6 písm. b) VVU EHSV, ktorý sa uvádza ako subsidiárny

– Tvrdenia účastníkov konania

64 Subsidiárne žalobkyňa tvrdí, že pokiaľ sa má bod 6 písm. b) VVU EHSV vykladať v tom zmysle, že zahŕňa aj prácu vykonávanú mimo inštitúcií Únie, je nezákonný. Inštitúcie totiž majú určitú právomoc voľnej úvahy, pokiaľ ide o objektívne kritériá, ktoré prijmú na základe článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, je však potrebné, aby boli tieto kritériá skutočne v záujme služby. Keďže len služba vykonávaná v rámci inštitúcií Únie s vylúčením práce mimo nich skutočne slúži záujmu služby, bod 6 písm. b) VVU EHSV je v rozpore s článkom 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku.

65 Na pojednávaní žalobkyňa v tomto smere uviedla, že EHSV bol povinný prijať objektívne kritériá vo vzťahu ku konkrétnemu záujmu služby, ktorý mal posúdiť, a že súd Únie by mal mať právomoc preskúmať zákonnosť tohto záujmu služby. Poukázala na to, že súd Únie by mal tento záujem služby poznať a posúdiť, či objektívne kritériá stanovené EHSV umožňujú jeho dosiahnutie. V prejednávanej veci však VVU EHSV neobsahujú nič, čo by umožňovalo posúdiť záujem služby, ktorý sleduje EHSV uplatnením kritéria stanoveného v bode 6 písm. b) svojich VVU, ktoré sa týka dĺžky trvania pracovnej činnosti.

66 EHSV uvádza, že pri prijímaní opatrení v záujme služby má širokú právomoc voľnej úvahy a že súd Únie sa musí pri skúmaní dodržiavania zásady nediskriminácie obmedziť na overenie toho, či sa nedopustil rozlišovania, ktoré by bolo svojvoľné alebo v zjavnom rozpore so záujmom služby. EHSV ďalej uvádza, že objektívne kritériá uvedené v bode 6 jeho VVU nie sú svojvoľné ani v rozpore so záujmom služby.

– Posúdenie Súdom pre verejnú službu

67 Ako je uvedené v bodoch 55 a 56 tohto rozsudku, nárok na predčasný dôchodok bez zníženia výšky dôchodku v zmysle článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku môže byť priznaný, pokiaľ to odôvodňuje záujem služby, ktorý slobodne vymedzí každá inštitúcia Únie vo svojich VVU k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku. Na rozhodovanie o žiadostiach musí následne menovací orgán určiť a uplatňovať objektívne kritériá a transparentné postupy, ktoré sú tiež stanovené vo VVU k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku prijatých inštitúciou.

68 Súd pre verejnú službu v tomto smere konštatuje, že VVU Parlamentu, Rady, Komisie, Súdneho dvora a Dvora audítorov skutočne obsahujú definíciu záujmu služby v zmysle článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku. Pokiaľ ide o Parlament, článok 5 ods. 4 VVU Parlamentu odkazuje na reorganizačné opatrenia prijaté Parlamentom a najmä na zrušenie úloh plnených úradníkom v dôsledku prebiehajúcich reorganizačných opatrení, pokiaľ nebola zistená nijaká nová úloha prislúchajúca dotknutej osobe alebo sa taká úloha v blízkej budúcnosti nepredpokladá. Rovnako pokiaľ ide o Radu, článok 5 ods. 1 VVU Rady stanovuje, že pojem záujem služby sa posudzuje vzhľadom na okolnosti a rozličné faktory, medzi ktoré patria potreby v oblasti štrukturálneho prerozdelenia určitých útvarov a potreby v oblasti obnovy alebo zmeny smerovania schopností požadovaných v rámci generálneho sekretariátu Rady v závislosti od nových úloh, ktoré sú mu zverené, ako aj obmedzení súvisiacich s rozširovaním Únie. Čo sa týka Komisie, článok 5 ods. 4 VVU Komisie stanovuje na účely posúdenia záujmu služby kritériá súvisiace s reorganizačnými opatreniami, akými sú prebiehajúce reorganizačné opatrenia alebo prerozdelenie. Čo sa týka Súdneho dvora a Dvora audítorov, článok 5 VVU Súdneho dvora a článok 5 VVU Dvora audítorov vymedzujú záujem služby ako reorganizáciu útvaru.

69 Súd pre verejnú službu ďalej konštatuje, že vo VVU piatich inštitúcií uvedených v predchádzajúcom bude sú stanovené objektívne kritériá umožňujúce zvýhodniť určitých uchádzačov voči iným, akými sú ich vek, dĺžka trvania ich pracovných skúseností alebo ich osobná a rodinná situácia, ako aj postup, ktorý majú dodržať uchádzači a inštitúcia.

70 Naopak, pokiaľ ide o VVU EHSV, ich bod 6 stanovuje, že „aby sa určilo, ktoré žiadosti najlepšie zodpovedajú záujmu služby, a aby sa zabezpečila úplná transparentnosť pri zostavovaní zoznamu úradníkov, ktorí majú nárok na opatrenie, zavádza sa takýto systém prideľovania bodov“. Podľa bodu 6 VVU EHSV tento systém prideľovania bodov zohľadňuje vek dotknutej osoby [bod 6 písm. a) VVU EHSV], dĺžku trvania jej pracovnej činnosti [bod 6 písm. b) VVU EHSV], ktorú treba chápať, ako je konštatované v bode 60 tohto rozsudku, v tom zmysle, že zahŕňa všetky pracovné skúsenosti dotknutej osoby, a aritmetický priemer bodov z hodnotiacich správ za posledných päť rokov [bod 6 písm. c) VVU EHSV].

71 Zo znenia bodu 6 VVU EHSV teda vyplýva, že EHSV stanovil len kritériá súvisiace s vekom, s dĺžkou trvania pracovných skúseností a so zásluhami, ktoré uchádzači preukázali za posledných päť rokov služby v EHSV alebo v rámci inštitúcií, pričom tieto kritériá sú určené jednoducho len na výber spomedzi uchádzačov, na jednej strane a postup, ktorý majú dodržať jednak uchádzači pri podávaní žiadostí a jednak menovací orgán pri prijímaní svojho rozhodnutia, na druhej strane, nevymedzil však záujem služby odôvodňujúci priznanie nároku na opatrenie upravené v článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku.

72 Vyššie uvedené preskúmanie znenia bodu 6 VVU EHSV ukazuje, že EHSV vychádzal z toho, že v záujme služby v tomto orgáne je uľahčiť odchod do predčasného dôchodku najstarším úradníkom, ktorí počas svojej kariéry pracovali najviac rokov a majú najviac bodov vo svojich posledných hodnotiacich správach. Tieto kritériá však samy osebe nezodpovedajú *ratio legis* článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, ktorý, ako bolo pripomenuté v bode 54 tohto rozsudku, spočíva v uľahčení riadenia ľudských zdrojov inštitúciami.

73 Na otázku položenú v tomto smere na pojednávaní EHSV potvrdil, že VVU EHSV nevymedzujú záujem služby v zmysle článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku. EHSV podľa svojich vyhlásení najprv skúma, či existuje „všeobecný záujem celej služby“ na tom, aby sa uplatnil článok 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, a pokiaľ áno, vyhlási konanie na predloženie žiadostí pre všetkých zamestnancov EHSV. Všetci oprávnení uchádzači spĺňajúci tri kritériá stanovené v bode 6 VVU EHSV, ktoré sa týkajú veku, dĺžky trvania pracovnej činnosti a služobných zásluh, sú zapísaní do zoznamu v zostupnom poradí podľa počtu získaných bodov. Tento zoznam je zverejnený a oznámený uchádzačom. Uchádzači sa následne môžu rozhodnúť, či sa vzdajú alebo nevzdajú nároku na predčasný dôchodok.

74 Súd pre verejnú službu teda musí konštatovať, že EHSV vo svojich VVU k článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku nevymedzil záujem služby odôvodňujúci priznanie nároku na predčasný dôchodok bez zníženia výšky dôchodku a že v praxi EHSV považoval za záujem služby odchod do predčasného dôchodku najstarších úradníkov, ktorí počas svojej kariéry pracovali najviac rokov a majú najviac bodov vo svojich posledných hodnotiacich správach.

75 Kritérium týkajúce sa dĺžky trvania pracovnej činnosti, či už bola vykonávaná v rámci inštitúcií Únie, alebo mimo nich, stanovené v bode 6 písm. b) VVU EHSV však samostatne ani v spojení s kritériami týkajúcimi sa veku a zásluh, ktoré sú upravené v bode 6 písm. a) a c) uvedených VVU, neumožňuje vymedzenie záujmu služby odôvodňujúceho priznanie predčasného dôchodku bez zníženia výšky dôchodku.

76 Z toho vyplýva, že bod 6 písm. b) VVU EHSV samostatne ani v spojení s tým istým bodom 6 písm. a) a c) neumožňoval EHSV posúdiť záujem služby v zmysle článku 9 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, vzhľadom na ktorý mal posudzovať také žiadosti o priznanie nároku na uplatnenie tohto ustanovenia, akou bola žiadosť žalobkyne.

77 V dôsledku toho a po vypočutí vyjadrení účastníkov konania na pojednávaní k otázke, či spôsob, akým EHSV vo svojich VVU zohľadnil záujem služby, môže byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia, treba vyhovieť podanej námietke nezákonnosti, a konštatovať, že bod 6 písm. b) VVU EHSV nemožno v prejednávanej veci uplatniť, a vyhovieť druhému žalobnému dôvodu.

78 Keďže napadnuté rozhodnutie je založené na nezákonnom ustanovení, toto rozhodnutie je nezákonné, a preto musí byť zrušené.

O trovách

79 Podľa článku 101 rokovacieho poriadku, ak nestanovujú ustanovenia ôsmej kapitoly hlavy II uvedeného rokovacieho poriadku inak, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania druhého účastníka konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 102 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku, ak si to vyžaduje spravodlivé zaobchádzanie, môže Súd pre verejnú službu rozhodnúť, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť iba časť trov konania, ktoré vznikli druhému účastníkovi konania, alebo mu vôbec nemusí uložiť povinnosť nahradiť trovy konania.

80 Z odôvodnenia uvedeného v tomto rozsudku vyplýva, že EHSV je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech. Okrem toho žalobkyňa vo svojich návrhoch výslovne navrhla, aby bola EHSV uložená povinnosť nahradiť trovy konania. Keďže okolnosti prejednávanej veci neodôvodňujú uplatnenie ustanovení článku 102 ods. 1 rokovacieho poriadku, EHSV znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni.

Z týchto dôvodov

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru z 11. júla 2013, ktorým sa vydal zoznam osôb na rok 2013, na ktoré sa uplatňuje opatrenie podľa článku 9 ods. 2 prílohy VIII Služobného poriadku úradníkov Európskej únie, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa v ňom zamietol nárok pani Barnett na predmetné opatrenie.**

2. Európsky hospodársky a sociálny výbor znáša vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli pani Barnett.

Bradley Kreppel Rofes i Pujol

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 22. septembra 2015.

Tajomníčka
W. Hakenberg

Predseda komory
K. Bradley